

МАМО, ОТВОРИ СЪТЪКЛАТА...

Мамо, отвори стъклата да видя пролътът!
Тази вечер тя дойде от небесата
Съ всичките пѣсни на птичките от гората.

Два ангели бѣли дойдоха съ колата
И носѣха вътре царицата на цвѣтята.
Видѣхъ я, мамо, красива бѣше
Също като въ приказките що ми разказвашъ.

Надъ главата ѝ слънцето блесѣше,
И отъ иглика и рози дълъгъ вѣнецъ плетѣше.
Роклята ѝ дълга и бѣла като снѣгъ
И по нея нацвѣтѣли божири и маки.

Вѣнци отъ пеперудки съсъ свѣтли крилца
И около нея кордели отъ птички и деца.
Събудиха ме, мамо, тѣзи чудеса —
Отвори стъклата да видя пролътът!

СЛѢПИТЪ

Дечица, дечица, малки другарки,
Спрете вие съ вашите свирки и пищальки!

Вижте, въ градината слѣпитъ идатъ
Горките, Боже, нишичко не виждатъ.

Вижте това момченце, колко насъ голѣмо,
Колко е бледо и глухо и нѣмо.

Елате, дечица, пжтъ да имъ сторимъ.
Елате, за тѣхъ на Бога да се помолимъ.

Афродита А. Пулева
уч. III отд. Нѣмското у-ще — София

МАРШЪ НА ПЪРВОЛАЦИТЪ

Ний сме ученици малки,
Съсъ моливи и писалки,
Вредомъ ходимъ и се салкѣмъ,
И безгрижно си живѣемъ.

Ний сме смѣли първолаци,
И съсъ кривнати калпаци,
Крачимъ смѣло ний напредъ,
Наредени редъ по редъ.

Мама вика, че сме малки,
Но защо сж тѣзъ писалки?
Па и блокчета, тетрадки.
Ние, хора, не сме малки!

М. Каровъ
II кл. III Шуменска прог.

СЛЪНЧО

Азъ съмъ Слънчо-веселякъ,
за цвѣтата милъ и драгъ;
азъ ги карамъ да цвѣтятъ
и момикъ съ смѣхъ и радостъ ги бератъ.

Грѣя азъ отъ облаци крилати
и хвърча съ крилата си пернати.
Азъ огрѣвамъ цѣлата земя
и разцвѣтявамъ гори и поля.

Пролетсинъ Чачановски

ТРЪВНА

Дето ази и да ида,
Все се иска менъ,
Пакъ селото си да видя,
Дето съмъ роденъ.

Иванъ Вазовъ

Това мога да кажа и азъ за хубавото градче —
Тръвна. То е разположено въ живописна котловина
въ северните склонове на Ст.-планина. Оградено е
съ китни борови баири, подъ които срамежливо се
гушатъ малки села. Презъ него протича Трънен-
ската рѣка. До града се намира фабриката „Св. Ге-
орги“ за платове, а въ него — фабрика за копри-
нени издѣлия и мармаладъ. Има и дърводѣлско
училище.

Малка е Тръвна, но нейните жители сж работни,
честни и добри хора. Тя е родила двамата велики
българи — Ангелъ Кънчевъ и П. Р. Славейковъ.

Лѣте се посещава отъ много лѣтвоници.

Най-красива е Тръвна при изгрѣвъ слънцъ и
сладките пѣсни на славейчето и коса, или вечеръ
при пристигане на влака и концерта на безброй
жаби и щурци!

Томчо Кънчевъ
уч. отъ IV-б отд. гр. Тръвна

ПРОЛЪТЪТА ДОЙДЕ

Ето, весела, засмѣна,
вечъ пристигна пролътътъ
и разпрѣсна по полата,
пѣстри, хубави цвѣта.

Раззелени се гората,
птиченцата долетѣха,
а потоцетата бистри,
весело си зашуртѣха.

Лекокрили пеперудки,
кацатъ пакъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ.
Работливите пчелици
бързатъ да събиратъ медъ.

Славейчето сладкопойно,
крѣшна пѣсенъ заизвива,
тихичко се тя разнася
и гората вредъ залива.

Малки палавци, игриви,
съ радостъ тичатъ по полата
и съ усмивка на устата,
нѣжно минаватъ цвѣтницата.

И на всѣкжде се чувства,
че дошла е пролътътъ,
тазъ царица синеока,
съ руса къдрава коса.

Александъръ Цв. Геровъ
уч. II кл. XVIII пр. София.